

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπί τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ἀναζητήσεως, ἐρεῦνης καὶ ἐκμεταλλεύσεως ὑδρογονανθράκων καὶ ρυθμίσεως τῶν ἀνάγκων θεμάτων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

I.

Αἱ σημειωθείσαι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀλματώδεις αὐξήσεις τῆς τιμῆς τοῦ ἀργοῦ πετρελαίου κατέστησαν ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην ἐπανεξετάσεως τῆς ἰσχυροῦς εἰς τὴν χώραν μας νομοθετικῆς ρυθμίσεως τῶν θεμάτων ἀναζητήσεως, ἐρεῦνης καὶ ἐκμεταλλεύσεως ὑδρογονανθράκων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς, εἰς τὸ πλείστον τῆς γενικωτέρας ἐνεργειακῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, διασφαλίσεως τῆς ταχυτέρας δυνατῆς διερευνήσεως τοῦ ὑπεδάφους τῆς Χώρας καὶ τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν πρὸς ἀνακάλυψιν ὑπαρχόντων κοιτασμάτων πάσης φύσεως ὑδρογονανθράκων, προσέτι δὲ τῆς ταχυτέρας ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀνακαλυφθισομένων κοιτασμάτων καὶ δι' ὑπὸ τούς, κατὰ τὸ δυνατόν, ἐπωφελεστερέως διὰ τὸ Δημόσιον ἔρους ἀξιοποιήσεως τῶν πηγῶν τούτων ἐθνικοῦ πλούτου.

Οἱ ὑδρογονάνθρακες περιλαμβάνονται εἰς τὰ μεταλλευτικὰ ὄρυκτά (ἄρθρον 2 Μεταλ. Κώδικος) διὰ τὰ ὁποῖα δικαίωμα ἀναζητήσεως, ἐρεῦνης καὶ ἐκμεταλλεύσεως κέκτηται μόνον τὸ Δημόσιον (ἄρθρον 143 Μεταλ. Κώδικος). Κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον 3948/1959 τὸ Δημόσιον ἀσκεῖ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἴτε δι' αὐτεπιστασίας εἴτε δι' ἐκχωρήσεως πρὸς τρίτους. Ἡ πρὸς τρίτους ἐκχώρησις (μισθώσις) συντελεῖται εἴτε διὰ δημοπρασίας, τῆς ὁποίας οἱ ὅροι καταρτίζονται κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3948/59, εἴτε δι' ἀπ' εὐθείας συμβάσεως, δυνάμενης νὰ περιέγῃ καὶ ἔρους διαφόρους τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἡ ἄνευ δημοπρασίας σύμβασις ἀπαιτεῖται νὰ κυρωθῇ διὰ νόμου.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Ν. 3948/59 προβλεπόμενον σύστημα συνάψεως ἐκχωρήσεως (μισθώσεως) τοῦ δικαίωματος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ὑδρογονανθράκων κρίνεται ὑπὸ τὰ σημερινὰ δεδομένα ἀνεπαρκές. Ἡ ἔλλειψις νομοθετικῆς προβλέψεως διὰ πλεῖστα θέματα, τὰ ὁποῖα ἐθεωρεῖτο ἀπαραίτητον νὰ περιλαμβάνονται εἰς τὰς σχετικὰς συμβάσεις δὲν ἐπέτρεψε μέχρι τοῦδε τῆς συνάψεως οὐδεμίαν τοιαύτην συμβάσεως διὰ δημοπρασίας. Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τὴν ἰσχίαν τοῦ ὡς ἄνω νόμου ὑπογράφεισαι συμβάσεις ἐκυρώθησαν δι' εἰδικῶν, ἐκάστη, νόμων. Ἐξ ἄλλου οἱ βασικοὶ εἰς τὸν νόμον τούτον ὅροι ἐκχωρήσεως (μισθώσεως) τοῦ δικαίωματος τοῦ Δημοσίου κρίνονται, εἰς πλεῖστα σημεῖα, ὡς μὴ ἱκανοποιούντες τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐξασφαλίσεως ταχύτητος εἰς τὴν ἐρευνᾶν καὶ ἐκμετάλλευσιν καὶ τῆς ἀσφαλεστερας καὶ μείζονος συμμετοχῆς τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὄφελος.

Τὸ κράτος προτίθεται, διὰ τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Πετρελαίου, νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐρευνᾶν δι' ἰδίων αὐτοῦ μέσων καὶ δαπανῶν. Ἡ ἀνάγκη, ἐν τούτοις, ταχίστης διερευνήσεως τοῦ ὑπεδάφους ὀλοκλήρου τῆς Χώρας καὶ τῶν θαλασσίων αὐτῆς περιογῶν καὶ τὸ σημαντικὸν ὕψος τῶν δαπανῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν διερευνῆσιν ταύτην καὶ τὰς ἐν περιπτώσει ἀνακαλύψεων ἐπενδύσεις, ἰδίως εἰς θαλασσίας περιογὰς, ἐπιβάλλει τὴν ἐξασφάλισιν ἀναλόγου ταχύτητος εἰς τὴν διαπραγματεύσιν καὶ συνάψιν συμβάσεων ἀναθέσεως τῶν ἐργασιῶν ἐρεῦνης καὶ ἐκμεταλλεύσεως εἰς τρίτους διαθέτοντας τὴν τεχνικὴν ἱκανότητά καὶ τὰ κεφάλαια. Τοιαύτη ταχύτης εἰς τὴν συνάψιν τῶν ἀνωτέρων συμβάσεων δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ παροχῆς εἰς τὴν Διοίκησιν σχετικῆς πρὸς τοῦτο εὐχερείας, ἐντὺς συγκεκριμένου πλαισίου, χωρὶς νὰ ἀπασχολῆται εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία.

Οὕτω διὰ τοῦ ἐν σχεδίῳ προτεινομένου νόμου προβλέπεται ὅτι αἱ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ συναπτόμεναι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου (ἢ τῆς ΔΕΠ) συμβάσεις καταρτίζονται, δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, ἐπὶ τῆς βάσει Τύπου Συμβάσεως, καθοριζομένου διὰ προεδρικοῦ διατάγματος. Ὁ Τύπος Συμβάσεως

περιλαμβάνει ὠρισμένους ἀμέσως ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζομένους βασικοὺς ὅρους, προσδίδοντας εἰς τὴν σύμβασιν τὴν χαρακτηρὰ αὐτῆς ὡς συμβάσεως διανομῆς τῆς παραγωγῆς ἢ ἐκμισθώσεως τοῦ δικαίωματος τοῦ Δημοσίου, (ἄρθρα ὁ ἕως 9), περιλαμβάνει ὅρους ἀναφερομένους εἰς θέματα τῶν ὁποίων ἢ διὰ τοῦ Τύπου Συμβάσεως ρυθμίσεις προβλέπεται ὑπὸ διαφόρων διατάξεων τοῦ νόμου, ὡς καὶ ἔρους ἀφορώντας εἰς τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Κεφαλαίου Β' τοῦ νομοσχεδίου παγίως καὶ εὐθέως ρυθμιζόμενα θέματα, ἐφ' ἧσιν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὅροι δὲν ἀντικεινται εἰς τὴν ρυθμισιν ταύτην καὶ, τέλος, δύναται νὰ περιλαμβάνῃ οἰουσδήποτε ἑτέρους ὅρους, διὰ τῶν ὁποίων ρυθμίζονται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δημοσίου οἰαδήποτε θέματα συνδεδόμενα πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως καὶ ἐξυπηρετοῦντα τοὺς ἐπιδιωκομένους δι' αὐτῆς σκοπούς, (ἐγγυήσεις καλῆς ἐκτελέσεως, ἕτερα εἰδικὰ θέματα κλπ.) ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι προκειμένου περὶ θεμάτων εἰδικῶς ρυθμιζομένων ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ συμβατικῆς ρυθμίσεως δὲν θὰ ἀντικεινται εἰς τὴν ρυθμισιν τοῦ νόμου. Δι' ἑτέρου προεδρικοῦ διατάγματος καθορίζονται τὰ πλαίσια ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ ἐπιτρέπεται ἡ συνομολογήσις τῶν διαπραγματευσίμων ὄρων τοῦ Τύπου Συμβάσεως. Οὕτως, ἐν συμπεράσματι, ἐκάστη σύμβασις θὰ συνάπτεται ὑποχρεωτικῶς βάσει τοῦ διατάγματος καθορισθέντος Τύπου καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου διαπραγματεύσεως τοῦ καθορισθέντος δι' ἑτέρου διατάγματος.

Βασικὴ καινοτομία προτεινομένη διὰ τοῦ νομοσχεδίου, χάριν τῆς ἀσφαλεστερας καὶ μείζονος συμμετοχῆς τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀνακαλυφθέντος κοιτάσματος ὄφελος, εἶναι ἡ καθιέρωσις νέου τρόπου ἀσκήσεως τοῦ δικαίωματος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ὑδρογονανθράκων, ἦτοι ἡ σύναψις συμβάσεως διανομῆς τῆς παραγωγῆς (PRODUCTION SHARING CONTR - ACT), μορφῆς ἀναλόγου πρὸς τὴν ὑπὸ πλείστων Κρατῶν υἱοθετηθεῖσαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Διὰ τῆς ἐν λόγω συμβάσεως ὁ ἀνάδοχος ἀναλαμβάνει ὡς ἐργολάβος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐρεῦνης καὶ, ἐν περιπτώσει ἀνακαλύψεως, τῆς ἐκμεταλλεύσεως, διαθέτων πάντα τὰ ἀπαιτούμενα τεχνικὰ μέσα καὶ κεφάλαια, τῶν ὁποίων φέρει τὸν οικονομικὸν κίνδυνον καὶ λαμβάνει ὡς ἐργολαβικὸν ἀντάλλαγμα συμφωνούμενον ποσοστὸν ἐπὶ τῆς ἐτησίως «καθαρῆς παραγωγῆς» ὑδρογονανθράκων, ἦτοι τῆς ἀπομενούσης μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐνὸς τμήματος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐν γένει ἐρεῦνης καὶ τῆς παραγωγῆς. Ἀντιστοίχως τὸ Δημόσιον λαμβάνει ὀλοκλήρον τὴν ὑπόλοιπον ἐτησίαν «καθαρὰν παραγωγήν». Κύρια πλεονεκτήματα τῆς συμβάσεως διανομῆς τῆς παραγωγῆς εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

α) αἱ ἐργασίαι ἐρεῦνης καὶ ἐκμεταλλεύσεως ὑδρογονανθράκων προσλαμβάνουν ἐθνικὸν χαρακτηρὰ, δεθέντος ὅτι τὸ Κράτος, ἔχον δικαίωμα νὰ προτείνῃ τροποποιήσεις τοῦ ἐτησίου προγράμματος ἐργασιῶν καὶ τοῦ ἀντιστοίχου προϋπολογισμοῦ (ἄρθρον 6 ἐδάφριον α) τοῦ ἀναδόχου, κατευθύνει τὰς ἐργασίας ταύτας, β) τὸ Κράτος ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τμήματος τῶν παραχθέντων ὑδρογονανθράκων. Ὁ ἀνάδοχος χαρακτηρίζεται ἀπλοῦς ἐργολάβος, γ) τὸ Κράτος, ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ σημαντικῆν τμήμα τῆς παραγωγῆς πρὸς κάλυψιν τῶν ἐργασιῶν ἀναγκῶν ἢ πρὸς ἐξαγωγήν, ἐξ οὗ δημιουργεῖται δυνατότης αποτελεσματικοῦ ἐλέγχου τῶν τιμῶν τῶν ὑδρογονανθράκων.

Τὸ παλαιὸν σύστημα τῆς ἐκμισθώσεως τοῦ δικαίωματος τοῦ Δημοσίου διατηρεῖται, ὀριζόμενον ὅμως ὅτι τὸ κατὰ βῆλλόμενον ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου εἰς τὸ Δημόσιον δικαίωμα (μισθώμα) ἐπὶ πάσης παραγομένης ποσότητος ὑδρογονανθράκων δὲν ἀφαιρεῖται ἐκ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τούτου φόρου εισοδήματος ἐπὶ συντελεστῇ 50% ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν, ὡς προβλέπεται ὑπὸ τῆς ἰσχυοῦς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4049/1960. Πέραν τούτου προβλέπεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἡ δυνατότης συμμετοχῆς τοῦ Δημοσίου (ἢ τῆς ΔΕΠ) εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν ἀνακαλυφθέντος κοιτάσματος, ἐν καινοπραξίᾳ μετὰ τοῦ ἀναδόχου, τόσον εἰς

περίπτωσιν συνάψεως συμβάσεως μισθώσεως εσον και εις περίπτωσιν συνάψεως συμβάσεως διανομής της παραγωγής.

Το στάδιον έρευνών περιορίζεται χρονικώς εις τέσσερα το πολύ έτη, μόνον δε προκειμένου περι έρευνών υποθαλασσιών περιοχών εις βάθος άνωτερον των 200 μέτρων χωρεί παράτασις επί δύο εισέτι έτη.

Η διάρκεια του σταδίου εκμεταλλεύσεως ανακλυφθέντος κοιτάσματος όρίζεται εις 25 έτη, άνευ παρατάσεως.

Έτεραι ουσιώδεις ρυθμίσεις διαφόρων θεμάτων, μεταξύ των οποίων και τοιαύτα διάφοροι των υπό του Ν. 3948/59 διά τα αντίστοιχα θέματα προβλεπομένων επιστημαίνονται εις τας κατ' ιδίαν διατάξεις του νομοσχεδίου επί των οποίων σημειούνται τα ακόλουθα.

II.

Διά του άρθρου 1 του νομοσχεδίου προσδιορίζεται η έννοια διαφόρων έρων του κειμένου αυτού.

Διά του άρθρου 2 του νομοσχεδίου όρίζεται, εν άρμονία προς τας διατάξεις των άρθρων, 143 και 148 του Μεταλλευτικού Κώδικος και της διά του Ν.Δ. 1182/1972 κυρωθείσης Συμβάσεως περι της ύφαλοκρηπίδος της υπογραφείσης εις Γενεύην την 29.4.1958 υπό την αιγίδα του Όργανισμού των Ηνωμένων Έθνών, ότι το δικαίωμα άναζητήσεως, έρεύνης και εκμεταλλεύσεως των εις τας χερσαίας περιοχάς της Χώρας και εις την ύφαλοκρηπίδα ύφισταμένων ύδρογονανθράκων ανήκει εις το Δημόσιον. Διά της παρ. 2 του αυτού άρθρου, ως εξαίρεσις υπό του τιθεμένου κανόνος ότι τα δικαιώματα έρεύνης διά γεωτρήσεων και εκμεταλλεύσεως ύδρογονανθράκων είναι αναπαλλοτρίωτα, προβλέπεται η δυνατότης παροχής εις την ΔΕΠ διά διατάγματος άνευ ανταλλάγματος, του αποκλειστικού δικαιώματος της έρεύνης και εκμεταλλεύσεως ύδρογονανθράκων εις καθοριζόμενας έκάστοτε έκτάσεις των χερσαίων η ύποθαλασσιών περιοχών της Χώρας.

Διά του άρθρου 3 του νομοσχεδίου προβλέπεται η διαίρεσις των χερσαίων περιοχών της χώρας ως και των υπεράνω της ύφαλοκρηπίδος θαλασσιών περιοχών εις περιοχάς Έρεύνης όρθογωνίου κατά το δυνατόν σχήματος, αίτινες αποτελούν τας κατά την εφαρμογήν του νόμου έκτάσεις, διά τας οποίας είτε παρέχονται άδειαι άναζητήσεως ύδρογονανθράκων κατά το άρθρον 4 του νομοσχεδίου, είτε συνάπτονται συμβάσεις έρεύνης και εκμεταλλεύσεως.

Διά του άρθρου 4 του νομοσχεδίου τίθεται ο κανών, ότι αι άνευ γεωτρήσεων δι' έτέρων μεθόδων άναζητήσεως πιθανών πετρελαιοφόρων έκτάσεων επιτρέπονται μόνον κατόπιν άδείας, παρεχομένης η μή, κατά την κρίσιν του Υπουργού Βιομηχανίας.

Προς διασφάλισιν της παροχής των επιστημονικών στοιχείων της έρεύνης εις το Δημόσιον υπό του λαβόντος άδειαν άναζητήσεως το ποσόν της παρεχομένης έγγραψείας ανήλθει εις δραχ. 500.000 έναντι των 5.000 δραχ. τας οποίας προβλέπει η αντίστοιχος διάταξις του άρθρ. 3 του κατάρτου νόμου 3948/1959.

Διά του άρθρου 5 του νομοσχεδίου καθορίζονται οι τρόποι άσκήσεως του επί των ύδρογονανθράκων δικαιώματος του Δημοσίου και της ΔΕΠ.

Διά της παρ. 3 του άρθρου τούτου προβλέπεται ότι εις την ΔΕΠ ανατίθεται διά συμβάσεως έντολής η άσκησις και διαχείρισις των δικαιωμάτων του Δημοσίου εκ του συναπτομένων υπ' αυτού συμβάσεων διανομής της παραγωγής η μισθώσεως. Διά του αυτού άρθρου ρυθμίζεται το ζήτημα της εδθνης του Δημοσίου έναντι του ανάδοχου εις περιπτώσιν μεταβιβάσεως των δικαιωμάτων του εκ τοιούτων συμβάσεων προς την ΔΕΠ (παρ. 5), θεσπίζεται δε το άκατάσχετον των προς την ΔΕΠ και προς τους ανάδοχους παραχωρουμένων δικαιωμάτων (παρ. 6) προς διασφάλισιν της διατηρήσεως των δικαιωμάτων τούτων υπέρ του Δημοσίου και της ΔΕΠ.

Διά του άρθρου 6 του νομοσχεδίου καθορίζονται οι βασικοί όροι συνάψεως της συμβάσεως διανομής της παραγωγής (παρ. 1) το περιεχόμενον του Τύπου Συμβάσεως, όστις καθορίζεται διά διατάγματος (παρ. 2) και το κατώτατον επιτρεπόμενον να συμφωνηθή μερίδιον του έργοδότη (παρ. 3). Διά του άρθρου 7 του νομοσχεδίου καθορίζονται οι βασικοί όροι συνάψεως της συμβάσεως μισθώσεως του δικαιώματος έρεύνης και εκμεταλλεύσεως ύδρογονανθράκων και το περιεχόμενον του σχετικού Τύπου Συμβάσεως.

Διά του άρθρου 8 του νομοσχεδίου προβλέπεται η δυνατότης συμμετοχής της ΔΕΠ, εάν αυτή είναι έργοδότης η εκμισθωτής, η του Δημοσίου διά της ΔΕΠ, εάν τούτο είναι έργοδότης η εκμισθωτής, εν κοινοπραξία μετά του ανάδοχου, εις την εκμετάλλευσιν ανακλυφθέντος έμπορικώς εκμεταλλευσίμου κοιτάσματος ύδρογονανθράκων, κατά ποσοστόν του οποίου το άνώτατον έριον προκαθορίζεται διά της συναπτομένης συμβάσεως.

Η διαχείρισις της κοινοπραξίας πραγματοποιείται είτε απ' εούθους υπό των κοινοπρακτούντων είτε υπό της προβλεπομένης υπό του άρθρου 17 παρ. 11 του νομοσχεδίου έλληνηκής άνωνόμου Έταιρείας διαχείρισεως, εις την οποίαν θα συμμετέχουν οι εν κοινοπραξία εκμεταλλεούμενοι το κοιτάσμα.

Διά του άρθρου 9 του νομοσχεδίου ρυθμίζεται η περίπτωση της διά συμβάσεως άναθέσεως της εκμεταλλεύσεως μόνον ανακλυφθέντος έμπορικώς εκμεταλλευσίμου κοιτάσματος ύδρογονανθράκων.

Διά του άρθρου 10 του νομοσχεδίου όρίζεται ότι ανάδοχοι των συναπτομένων υπό του Δημοσίου η της ΔΕΠ συμβάσεων, δύναται να είναι μόνον Έταιρείαι η έτερα νομικά πρόσωπα εξαίρεσει των προσωπικών Έταιρειών και των φυσικών προσώπων. Ο αποκλεισμός των φυσικών προσώπων κρίνεται ενδεδειγμένως προς άποφυγήν μεταβολών εις το πρόσωπον του ανάδοχου συνεπεία γεγονότων ως ο θάνατος, η άπαγόρευσις κ.λ.π. και προς διασφάλισιν της ύμλης εξέλιξεως των μακροχρονίων τούτων, συμβάσεων αλλά και εξασφάλισιν της άνελήψεως της εκτελέσεως των εργασιών έρεύνης και εκμεταλλεύσεως άπαιτουσών ιδιαιτέρων τεχνικήν πείραν, όργάνωσιν και μεγάλα κεφάλαια, υπό ανάδοχων κεικτημένων πείραν τοιούτων εργασιών ώστε να έξυπηρετείται καλύτερον το δημόσιον συμφέρον. Προβλέπεται περαιτέρω η δυνατότης να περιλαμβάνεται εις τον Τύπον Συμβάσεως ύποχρεώσεις του ανάδοχου όπως μετά την ανακάλυψιν έμπορικώς εκμεταλλευσίμου κοιτάσματος, συστήση Έλληνηκήν Άνωνόμον Έταιρείαν, η οποία καθίσταται, από της συστάσεώς της, αυτόδικαίως φορέας των εκ της συμβάσεως δικαιωμάτων και ύποχρεώσεων του ανάδοχου. Όρίζεται προσέτι ότι ζένα κράτη και άμέσως η έμμέσως έλεγγόμενα υπό ζένων κρατών άλλοδελπά η ήμεδαπά νομικά πρόσωπα δεν δύναται, επί ποινή ακυρότητος των σχετικών συμβάσεων, να είναι ανάδοχοι των συναπτομένων συμβάσεων, ούτε εκ μεταβιβάσεως κατά το άρθρον 23 του νομοσχεδίου φορείς των εκ αυτών δικαιωμάτων, εκτός αν εγκριθῆ προηγουμένως η συνομολόγησις της συμβάσεως η η μεταβιβάσις των δικαιωμάτων υπό του Υπουργικού Συμβουλίου.

Διά του άρθρου 11 του νομοσχεδίου όρίζεται ότι αι συναπτόμεναι υπό του Δημοσίου η της ΔΕΠ συμβάσεις καταρτίζονται είτε κατόπιν δημοπρασίας είτε κατόπιν προσλήψεως προς ύποβολήν προσφορών. Η πρόσκλησις προς ύποβολήν προσφορών, η οποία άποτελεί πηγήν πρακτικήν πλείστον Λωρών κατά την σύνταξιν τοιούτων συμβάσεων και κρίνεται σκόπιμον να επιτρέπεται και παρ' ήμιν χωρεί μόνον κατόπιν προηγουμένης εγκρίσεως της Οικονομικής Επιτροπής.

Διά του άρθρου 12 του νομοσχεδίου όρίζεται ο Υπουργός Βιομηχανίας και Ένεργείας ως εκπρόσωπος του Δημοσίου διά την ύπογραφήν των συναπτομένων υπ' αυτού συμβάσεων, όρίζεται το ιδιωτικόν έγγραφον, ως τύπος των συμβάσεων και τέλος προβλέπεται ότι αι συναπτόμεναι υπό της ΔΕΠ τοιαύται συμβάσεις ισχύουν από της έγγραφείσεως των υπό του Δημοσίου.

Τὰ άρθρα 13 έως 34 τοῦ νομοσχεδίου περιλαμβάνουν πα-
ρά τις κατ' ἀρχὴν ρυθμίσεις ὠρισμένων θεμάτων, ἰσχυοῦσας
ἐπὶ τῶν συναπτομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς ΔΕΠ συμβά-
σεως διανομῆς τῆς παραγωγῆς ἢ μισθώσεως.

Διὰ τοῦ άρθρου 14 ὁρίζεται ὅτι ἡ ἀρχικὴ περιοχὴ ἐρευνῆς,
τὴν ὁποῖαν ἀφορᾷ ἐκάστη συναπτομένη σύμβασις (Συμ-
βατικὴ περιοχὴ), ἀπαρτίζεται ἐκ μιᾶς ἢ πλείονων περιοχῶν
Ἐρευνῆς. Ἐντὸς τῆς Συμβατικῆς Περιοχῆς δημιουργοῦνται
ἐν περιπτώσει ἀνακαλύψεως ἐμπορικῶς ἐκμεταλλευσίμων
κοιτασμάτων αἱ περιοχαὶ Ἐκμεταλλεύσεως. Τὰ στάδια τῆς
συμβάσεως εἶναι δύο, τὸ στάδιον ἐρευνῶν καὶ τὸ στάδιον
ἐκμεταλλεύσεως (ἄρθρον 15).

Διὰ τοῦ άρθρου 16 τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζεται ὅτι ἡ παρε-
χομένη εἰς τὸν ἀνάδοχον πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐρευνητικῶν
ἐργασιῶν προθεσμία δὲν δύναται νὰ συμφωνηθῆ μακροτέρη
τῶν τεσσάρων ἐτῶν (παρ. 1). Δικαίωμα αὐτοδικαίως παρα-
τάσεως τῆς συμφωνηθείσης προθεσμίας ἐπὶ δύο εἰσέτι ἔτη
παρέχεται εἰς τὸν ἀνάδοχον προκειμένου περὶ ἐρευνῶν εἰς
περιοχὰς ὅπου τὸ βάθος τῆς θαλάσσης ὑπερβαίνει τὰ δικ-
κόσια μέτρα (παρ. 3). Ἐν παρόδῳ τῶν ἀνωτέρω προθε-
σμιῶν χωρὶς νὰ ἀνακαλυφθῆ οὐδὲν κοιτάσμα ἐμπορικῶς ἐκ-
μεταλλεύσιμον πάει ἢ ἰσχύς τῆς συμβάσεως. Διὰ τῆς παρ.
5 προβλέπεται ἡ δυνατότης παρατήσεως τοῦ ἀναδόχου ἀπὸ
τῆς ἐρευνῆς. Διὰ τῆς παρ. 6 ὑπογραμμίζεται ἡ ὑποχρέωσις
τοῦ ἀναδόχου νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ἐκείνους ἰσχυοῦ-
σας διατάξεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν
καὶ ἀσφάλειαν καὶ τὴν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος ἐν
γένει.

Διὰ τοῦ άρθρου 17 καθορίζονται τὰ τῆς μεταβάσεως ἀπὸ
τοῦ σταδίου ἐρευνῆς εἰς τὸ στάδιον ἐκμεταλλεύσεως. Ἡ
κρίσις περὶ τοῦ ὅτι ἀνακαλυφθὲν κοιτάσμα ὑδρογονανθράκων
εἶναι ἐμπορικῶς ἐκμεταλλεύσιμον ἀρτίζεται εἰς τὸν ἀνάδοχον
ὑποχρεοῦται ὅμως οὗτος νὰ προσκομίσῃ ἀποδείξεις περὶ
τούτου. Ἡ διάρκειά τοῦ σταδίου ἐκμεταλλεύσεως ἐκάστης
περιοχῆς ἐκμεταλλεύσεως ὁρίζεται εἰς εἴκοσι πέντε ἔτη.
Προβλέπεται δυνατότης παρατήσεως τοῦ ἀναδόχου ἀπὸ
τοῦ δικαίωματος ἐκμεταλλεύσεως μιᾶς ἢ πλείονων δημιουρ-
γηθειῶν περιοχῶν Ἐκμεταλλεύσεως. Προβλέπεται ὑπο-
χρέωσις τοῦ ἀναδόχου νὰ καταρτίσῃ λεπτομερῆς Πρόγραμμα
Ἀναπτύξεως καὶ παραγωγῆς ὑδρογονανθράκων ἐκ τοῦ
τοῦ ἀνακαλυφθέντος ἐμπορικῶς ἐκμεταλλευσίμου κοιτά-
σματος καὶ νὰ ἀρχίσῃ ταχέως τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Διὰ τῆς
παρ. 11 τοῦ άρθρου τούτου θεσπίζεται ὑποχρέωσις ἀνα-
δόχου νὰ συστήσῃ ἐλληνικὴν ἀνώτατον Ἐταιρείαν, σκοπὸς
τῆς ὁποίας ὅα εἶναι ἡ διαχείρισις τῶν ἐκ τῆς συμβάσεως δι-
καιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτοῦ. Προβλέπεται προσέτι
διὰ τοῦ αὐτοῦ άρθρου ὑποχρέωσις τοῦ ἀναδόχου νὰ μετα-
φέρῃ εἰς ἐγκαταστάσεις κατεργασίας ἢ ἀποθηκεύσεως ἐντὸς
τῆς χώρας τοὺς παραχόμενους ὑδρογονάνθρακας καὶ νὰ δέ-
χεται πρὸς μεταφορὰν διὰ τῶν πετρελαιοπαραγωγῶν του,
ἐναντι ἀνταλλάγματος, ὑδρογονάνθρακας τοῦ Δημοσίου ἢ
τῆς ΔΕΠ ἢ τρίτου.

Διὰ τοῦ άρθρου 18 καθορίζονται λεπτομερῶς αἱ προϋ-
ποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ὁ ἀνάδοχος δύναται νὰ ἐκτελῆ τὰ
πάσης φύσεως ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις, τὰς ἀπαιτούμενας
διὰ τὴν ἐρευνὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν.

Αἱ κείμεναι διατάξεις ἔχουν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν
ὑπὸ παρεκκλίσεις ἐπιβληόμενας ἐκ τῆς ἀνάγκης ἀπλουστεύ-
σεως τῶν διαδικασιῶν καὶ ἐξασφαλίσεως ταχύτητος εἰς
τὴν παροχὴν τῶν σχετικῶν διοικητικῶν ἀδειῶν.

Τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις ἀκίνητα ἀποκτῶνται
δαπάναις τοῦ ἀναδόχου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς
ΔΕΠ εἴτε διὰ συμβάσεως εἴτε δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλο-
τριώσεως.

Ἀνάλογοι ρυθμίσεις εἰσάγονται διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀναδό-
χων χρῆσιν τῶν ἀπαρτιτῶν ἀκινήτων εἰς τὰς παρεμβο-
ρίουσ περιοχὰς.

Διὰ τοῦ άρθρου 19 ρυθμίζονται τὰ θέματα τῶν ὑπὸ τοῦ
ἀναδόχου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ χρησιμοποιουμένων ἐργολάβων

καὶ ὑπεργολάβων εἰσχωγῶν, ἐξχωγῶν καὶ προμηθειῶν
τῶν εἰδῶν τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὰς ἐργασίας καὶ τὰ ἔργα
τῆς ἐρευνῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως ὑδρογονανθράκων. Αἱ προ-
βλεπόμεναι ἐν προκειμένῳ ἐξαιρέσεις ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν
διατάξεων περὶ προστασίας τῆς ἐγγωρίου καὶ τῆς ἐπαρχιακῆς
βιομηχανίας κρίνονται ἐπιβεβλημένοι τόσον πρὸς διασφά-
λισιν τῆς ἀπαιτούμενης λόγῳ τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν
ταχύτητος πραγματοποιήσεως τῶν σχετικῶν προμηθειῶν,
ὅσον καὶ διότι ἡ αὐξήσις τοῦ κόστους τούτων ἐπιφέρει μειώ-
σιν τοῦ ὀφέλους τὸ ὅποιον τελικῶς ὅα ἀποκομίσῃ τὸ Δημό-
σιον.

Διὰ τοῦ άρθρου 20 προβλέπεται ἡ δυνατότης ἀπασχολή-
σεως ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ χρησιμοποιουμένων
ἐργολάβων καὶ ὑπεργολάβων προσωπικοῦ ἐξ ἀλλοδαπῶν προ-
κειμένου περὶ διευθυντικῶν θέσεων ἢ ἐργασιῶν ἀπαιτουσῶν
ἰδιαιτέρην εἰδίκευσιν τεχνικὴν ἢ διοικητικὴν.

Διὰ τοῦ άρθρου 21 προβλέπεται ἡ δυνατότης ὅπως ὁ
ἀνάδοχος κρατῆ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸ ἐξ ἐξχωγῶν τῶν ὑδρο-
γονανθράκων τῶν περιεργουμένων εἰς τούτον, ἀποκτώμενον
συνάλλαγμα ἢ νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὰ εἰς δρι-
μάξ ἔσοδα αὐτοῦ. Ἡ δυνατότης αὕτη ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἀλ-
λοδαπούς ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἡμεδαπούς ἀναδόχους ἰδίᾳ εἰς
περίπτωσιν κατ' ἢν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 10
τοῦ νομοσχεδίου ὅα ἐπεβάλλετο εἰς τὸν ἀλλοδαπὸν ἀνάδοχον
νὰ συστήσῃ ἐλληνικὴν ἀνώτατον Ἐταιρείαν, ὑποκαθιστα-
μένην αὐτοδικαίως εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, κρίνεται δὲ ἐπι-
βεβλημένη κατὰ τὰ διεθνῶς εἰς τοιαύτας συμβάσεις κρα-
τοῦντα οὐχ ἦττον τὸ αὐτὸ ἄρθρον προβλέπει τὴν δυνατότητα
ἔως τὰ δικαίωματα ταῦτα τοῦ ἀναδόχου ὑφίστανται
κατὰ λόγον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσρχθέντων
διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς συμβάσεως πάσης φύσεως κεφαλίων
πρὸς τὰ συνολικῶς διατεθέντα ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοὺς αὐτοὺς
σκοποὺς πάσης φύσεως κεφάλαια.

Διὰ τοῦ άρθρου 22 προβλέπεται δικαίωμα τοῦ Δημοσίου
νὰ ἀγοράξῃ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις τὸ μερίδιον τοῦ ἀνα-
δόχου. Δύναται ἐπίσης νὰ ὑποχρεωθῆ ὁ ἀνάδοχος νὰ πωλῆ
εἰς τὸ Δημόσιον τὸ μερίδιον αὐτοῦ καὶ εἰς ὁμολογίαις ἐπι-
στάσεις. Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης ρυθμίσεως δὲν
ἀποκλείεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων περὶ ἐπιτάξεων διὰ
τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

Διὰ τοῦ άρθρου 23 ρυθμίζεται τὸ θέμα τῆς δυνατότητος
μεταβιβάσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀναδόχου ἐκ τῆς συμ-
βάσεως εἰς τρίτον ἢ εἰς συγγενῆ αὐτοῦ ἐπιχείρησιν κατὰ τὰ
εἰθισμένα διεθνῶς εἰς τοιαύτας συμβάσεις. Ἡ παρ. 5 ἀπο-
σκοπεῖ εἰς τὴν παροχὴν δυνατότητος εἰς τὸν ἀνάδοχον νὰ
παρέχῃ ἀσφάλειαν εἰς τοὺς χρηματοδότας αὐτοῦ διὰ τοῦ
τρόπου τούτου.

Διὰ τοῦ άρθρου 24 καθορίζονται ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνα-
δόχου πρὸς τήρησιν στοιχείων περὶ τῶν πάσης φύσεως ἐργα-
σιῶν αὐτοῦ, πρὸς ὑποβολὴν ἐκθέσεων, ἐπιστημονικῶν στοι-
χείων καὶ ὕλικου, προβλέπεται δὲ ἡ παρεκκλιτικὴ πρὸς τῶν
ἐργασιῶν τοῦ ἀναδόχου καὶ ὁ ἐλεγχος τῶν λογιστικῶν
αὐτοῦ βιβλίων καὶ στοιχείων πρὸς διαπιστώσιν τῆς ἀλη-
θείας τῶν εἰς αὐτὰ ἐγγράφων καὶ τοῦ δεδικαιολογημένου τῶν
πάσης φύσεως δαπανῶν.

Διὰ τοῦ άρθρου 25 ὁρίζεται ὅτι τὰ κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἐκ-
μεταλλεύσεως διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς συμβάσεως χρησιμο-
ποιούμενα ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἀκίνητα καὶ ἡ κυριότης καὶ
χρῆσις τῶν διὰ τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς κατασκευασθειῶν
θαλασσίων ἐγκαταστάσεων περιέρχονται εἰς τὸν ἐργοδότην
ἢ ἐκμισθωτὴν ἄνευ ἀνταλλάγματος. Ἰδιαιτέρην ρυθμίσεις
εἰσάγονται διὰ τὰ κινητὰ. Σκοπὸς τοῦ τελευταίου ἐδαφίου
τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου τούτου εἶναι ὁ ἀποκλεισμὸς ἐνδεχο-
μένης εὐθύνης τοῦ ἐργοδότη τοῦ ἐκμισθωτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον
479 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Διὰ τῶν άρθρων 26, 27 καὶ 28 ρυθμίζεται δι' εἰδικῶν κα-
νόνων ἢ φορολογίᾳ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀναδόχου ἐν ὄψει
τῆς ἰδιμορφίας τῶν συναπτομένων συμβάσεων.

Διὰ τοῦ άρθρου 29 παρέχονται εἰς τοὺς ἀναδόχους καὶ
τοὺς ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιουμένους ἐργολάβους, ὑπεργολά-

βους και μελετητάς ώρισμένοι απαλλαγαί, αιτινες κρινονται επιβεβλημένοι ως εκ τής φύσεως των εργασιών και τής ιδιομορφίας των συναπτομένων συμβάσεων.

Διά του άρθρου 30 ρυθμίζονται τα θέματα του τρόπου αποκτήσεως τής κυριότητος επί των υδρογονανθράκων, του τόπου παραδόσεως και του κινδύνου.

Διά του άρθρου 31 ρυθμίζονται, ειδικώτερον, το θέμα τής ανταπολής των προθεσμιών εκπληρώσεως υποχρεώσεων του ανάδοχου λόγω άνωτέρας βίας και το θέμα τής παρατάσεως των προθεσμιών συναινέσει του εργοδότη ή εκμισθωτού.

Διά του άρθρου 32 ρυθμίζονται τα τής εκπτώσεως του ανάδοχου και του τόκου υπερημερίας.

Διά του άρθρου 33 προβλέπεται ή δυνατότης επίλυσεως των πάσης φύσεως διαφορών μεταξύ του ανάδοχου και του εργοδότη ή εκμισθωτού διά διαιτησίας υπό ώρισμένους ειδικούς κανόνες αναγκαίους λόγω του συνδέσμου θεμάτων, ως ή φορολογία του εισοδήματος αι τιμαί των υδρογονανθράκων, πρὸς τὰ δικαιώματα του εργοδότη (Δημόσιον ή ΔΕΠ) επί τής παραγωγής. Εξ άλλου, διά τήν περίπτωσιν καθ' ήν δέν συμφωνήθη ή διά διαιτησίας επίλυσις των διαφορών προβλέπεται ή υπό του Έρετείου Άθηνών, κατά σύντομον διαδικασίαν, εκδικασίς των διαφορών τούτων.

Διά του άρθρου 34 ρυθμίζεται το θέμα τής επί τή βάσει ενιαίου προγράμματος έρεύνης και εκμεταλλεύσεως κοιτασμάτων εκτεινομένων πέραν των όριων τής Συμβατικής Περιοχής εις Συμβατικήν Περιοχήν έτέρου ανάδοχου ή τής ΔΕΠ.

Διά του άρθρου 35 ρυθμίζονται συμπληρωματικώς πρὸς τὰς διατάξεις του Ν. 367/1976 θέματα αναγκαστικής απαλλοτριώσεως ακινήτων διά τους σκοπούς των συναπτομένων συμβάσεων. Δι' έτέρων διατάξεων του αυτού άρθρου προβλέπεται ή δυνατότης παραχωρήσεως τής χρήσεως ακινήτων του Δημοσίου εις τον ανάδοχον, αίγιαλου και θαλασσιών περιοχών, ως και ή δημιουργία τεχνητών νησίδων.

Διά του άρθρου 36 προβλέπεται ή εφαρμογή ώρισμένων περι πλοίων διατάξεων επί νηολογουμένων εις ειδικόν νηολόγιον μονίμων ή προσωρινών θαλασσιών εγκαταστάσεων και πλωτών κατασκευών, προοριζομένων διά τής έρεύνης και εκμεταλλεύσεως υδρογονανθράκων, πρὸς τον σκοπόν διευκολύνσεως τής χρηματοδοτήσεως τής κατασκευής των άνωτέρω εγκαταστάσεων.

Διά του άρθρου 37 τίθενται κανόνες ρυθμιζοντες θέματα σχετιζόμενα πρὸς τήν έρευναν και εκμετάλλευσιν των υδρογονανθράκων τής ύφαλοκρηπίδος τής Χώρας, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τής δια του Ν.Α. 1182/1972 κυρωθείσης Συμβάσεως τής Γενεύης περι ύφαλοκρηπίδος και αναλόγως πρὸς τὰ σχετικώς νομοθετηθέντα υπό έτέρων Κρατών.

Διά του άρθρου 38 ορίζεται ότι αι περίξ των εγκαταστάσεων ζώναι ασφαλείς ύφίστανται και εντός των χωρικών ύδάτων.

Διά του άρθρου 39 προβλέπεται ή εκδοσις Κανονισμών εκτελέσεως των εργασιών αναζητήσεως, έρεύνης και εκμεταλλεύσεως υδρογονανθράκων.

Διά του άρθρου 40 προβλέπονται ποινικά και διοικητικά κυρώσεις διά τήν άνευ άδείας ή δικαιώματος ή κατά παρά-

βασιν των κατά τον άρθρον 39 Κανονισμών αναζητήσιν, έρευναν ή εκμεταλλευσιν υδρογονανθράκων ως και ή δυνατότης διακοπής τοιούτων εργασιών, εις περιπτώσεις καθ' ός ύφίσταται κίνδυνος διά πρόσωπα.

Διά του άρθρου 41 ρυθμίζονται θέματα αναγόμενα εις τήν κοινωνικήν ασφάλειαν του άπασχολουμένου εις εγκαταστάσεις εκμεταλλεύσεως προσωπικού και έν γενεί του άπασχολουμένου υπό του ανάδοχου προσωπικού.

Διά του άρθρου 42 επεκτείνονται και εις τήν ΔΕΠ, ενεργούσαν κατά το καταστατικόν αυτής εργασίας έρεύνης και εκμεταλλεύσεως υδρογονανθράκων, ώρισμένα παρεχόμενα διά του νομοσχεδίου εις τους ανάδοχους δικαιώματα και φορολογικά και δασμολογικά ευεργετήματα και απαλλαγαι.

Διά του άρθρου 43 ρυθμίζονται θέματα τινα ανακύπτοντα εις περιπτώσεις συνάψεως συμβάσεων διανομής τής παραγωγής ή μισθώσεως υπό τής ΔΕΠ.

Διά του άρθρου 44 ορίζεται ότι ώρισμένοι κατά τὰς διατάξεις του νομοσχεδίου ειδικαι άρμοδιότητες, άσκούμεναι ως τοιαύται υπό των οικείων Υπουργών, δύναται να μεταβιβάζωνται εις τους Νομάρχας ή εις περιφερειακούς αρχάς διανομαρχιακού επιπέδου διά διαταγμάτων.

Διά τής παρ. 3 του αυτού άρθρου θεσπίζεται διαδικασία επίλυσεως τυχόν διαφωνίας μεταξύ του έχοντος τήν αποφασιστικήν άρμοδιότητα Υπουργού Βιομηχανίας και Ένεργείας και έτέρου παρσχόντος άρνητικήν γνώμην Υπουργού.

Διά του άρθρου 45 σκοπεύεται ή παροχή δυνατότητος άναθεωρήσεως, κατά τὰς διατάξεις του Ν. 207/75, συμβάσεων έκχωρήσεως δικαιώματος έρεύνης και εκμεταλλεύσεως υδρογονανθράκων, κυρωθεισών διά νόμου, κατά τὰς διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου καταλλήλως εφαρμοζόμενας, διά συνάψεως τής κατ' άναθεώρησιν συμβάσεως δι' ιδιωτικού έγγραφου, χωρίς να απαιτηθῆ νομοθετική αυτής κύρωσις.

Το άρθρον 46 ορίζει τὰς καταργουμένας διατάξεις.

Το άρθρον 47 ορίζει τον χρόνον έναρξεως τής ισχύος του νόμου.

Έν Άθήναις τῆ 10 Σεπτεμβρίου 1976

Οι Υπουργοί

Συντονισμού Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ Έθνικῆς Αιούνης Ε. ΑΒΕΡΩΦ-ΤΟΣΙΤΣΑΣ

Δικαιοσύνης Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ Οικονομικῶν Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Γεωργίας Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ Βιομηχανίας και Ένεργείας Κ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ

Έμπορίου Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Έμπορικῆς Ναυτιλίας Α. ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ